

JOSEP ROMEU – EN CLAU DE FUTUR
LA MIRADA INFINITA (TEMPS RECORD, 2011)

Recordes quan vam construir el nostre lloc
i la sang ens bullia per veure aquest món:
viatges a Berga, cafès a la plaça,
converses de tot el que llavors començava;
qui ens havia de dir que es faria tan gran el nostre arbre
i que ningú és imprescindible, tampoc nosaltres.

I quan vam escoltar la veu d'una cançó,
de *La Fera Ferotge* fins a *l'Unicorn*,
semblava més clara la teva mirada,
serà que la història acaricia amb paraules;
parlar de lluita és parlar de vida,
com la nit també és una part del dia.

**Ja no cremen els somnis ni perden sentit les paraules,
ja no em segresten els segons d'una mirada;
travessant l'oceà hem sentit veus de la Nova troba
cantant que la poesia és una arma carregada de futur.**

Passaven els mesos sense avisar
i jo em preguntava per l'endemà;
no vam trobar noves formes de viure
ni tampoc el secret que té el pas dels dies,
però vam descobrir la força de la voluntat
i que la primera victòria es guanya dins el cap.

I quan vam topar amb els enemics de l'amor,
que _dels al sistema semblaven la por,
silenciant a les veus que qüestionen i parlen,
tra_cant amb idees, buidant els missatges;
l'amor no entén de límits ni xantatges,
amb la veu, la vida, *Te recuerdo Amanda*.

**Ja no cremen els somnis ni perden sentit les paraules,
ja no em segresten els segons d'una mirada;
travessant l'oceà hem sentit veus de la Nova troba
cantant que la poesia és una arma carregada de futur.**

